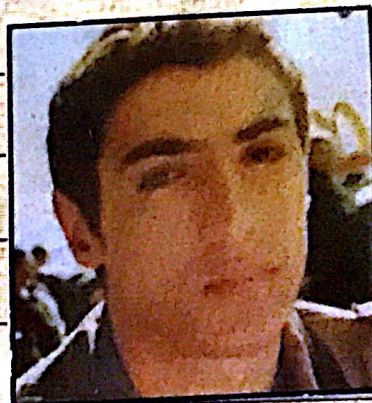




סמל בן-שאנן אריאל

5319713

בן מלכה ויעקב

נולד ב- כ"ח בשבט תשמ"ו 7.2.1986

התגייס לצה"ל ב- 1.8.2004

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ב בתשרי תשס"ו 15.10.2005

בעת שירותו הצבאי.





בן שאנן אריאל

בן הזקונים של מלכה ויעקב, אח לעמית ועידו. נולד ביום כ"ח בשבט תשמ"ו, 7.2.1986, בקיבוץ מעגן שעל שפת הכנרת. נקרא על שמו של אריאל שרון, ראש הממשלה לשעבר. ילד נבון ופיקח, ביישן ומופנם.

אריאל התברך בשקט נפשי והיה מעסיק את עצמו שעות רבות בבניית מבנים וצורות שונות בלגו. כשהיה בן שנתיים וחצי, עברה משפחתו להתגורר בטבריה, ואריאל ביקר בגני הילדים שבאזור מגוריו. את לימודיו החל בבית הספר היסודי "כנרת", והמשיכם בחטיבת הביניים

ובחטיבה העליונה של בית הספר התיכון המקיף "עמל טבריה" – נופרים בגליל.

בכיתה ט' נבחן אריאל ב"מבחני הדסה", ובתחומים מסוימים התברר כי הישגיו הם מעל לממוצע. תוצאות המבחנים הצביעו על נטייתו לתקשורת ולמחשבים, ואכן, היו אלה המקצועות שאריאל אהב. הוא למד במגמת תקשורת ורדיו ונגש לחמש יחידות בגרות במקצועות אלה. גם משיכתו הגדולה למחשבים הייתה מובהקת, אריאל הקדיש שעות רבות לגלישה באינטרנט, רכש ידע רב בהפעלת המחשב והצטיין בבניית אתרים. אגב כך השתפרה מאוד האנגלית שבפיו, הוא נהנה מלימודי המקצוע והגיע לרמת שליטה מרשימה בשפה זו. חבריו מספרים שכל בעיה שנתקלו בה, במחשב או באנגלית, היו פונים אליו לקבל הדרכה ופתרונות.

אריאל אהב מאוד מוזיקה, והאזין לשירים מכל הסגנונות. לדברי חבריו, היה הראשון להתעדכן בכל "סינגל" חדש שיצא בארץ ובעולם, צירפו מיד לרשימת ההשמעה הפרטית שיצר במחשב

– שהכילה מאות שירים – ומיהר לשתף את החברים. עד כדי כך היה מחובר למוזיקה, שלא הסכים להיפרד ממנה גם בלילה, ונהג ללכת לישון עם אוזניות.

בתחום הספורט אהב אריאל לצפות במשחקי כדורגל, כדורסל, ובתחרויות אגרוף. הוא הכיר את כל הקבוצות שבארץ ובעולם, וידע את שמותיהם של כל השחקנים. הוא עצמו אהב את קבוצת "מכבי חיפה" בכדורגל ואת קבוצת "מכבי תל אביב" בכדורסל. יחסיו של אריאל עם בני משפחתו היו קרובים וחמים. הוא שאף ללכת בעקבות אחיו הגדול, עמית, לשעבר סגן מפקד פלוגה ב"גולני", שהיה בעבורו מודל לחיקוי. גם לעובדת היותו של אביו לוחם לשעבר ביחידה מובחרת, הייתה השפעה בלתי מבוטלת על רצונו העז של אריאל לשרת כלוחם. עם גיוסו לצה"ל, ב-18.2.2004, התנדב אריאל ל"גולני" והחל טירונות קרבית של חיל הרגלים כחייל

בגדוד 51 – "הבוקעים הראשון". הוא לא קיטר ולא התלונן, והיה מתקשר בשעות הקטנות של הלילה לספר שסיים מסע ו"שהיה נהדר". את מסע הכומתה עבר ללא קושי, ולא היה גאה ומאושר ממנו לעמוד על מגרש המסדרים ולקבל את סיכת הלוחם. לאחר נפילתו, נדע להוריו מפי המג"ד כי בתקופת הטירונות קיבל אריאל "חייל מצטיין".

אריאל פרח בצבא, אהב את השירות בגולני, ואהב את תפקידו ביחידת הצלפים. בתשובה לשאלותיה של אמו הודה שלא תמיד קל, אבל הסביר שתחושת הסיפוק מאזנת כל קושי. אריאל כיבד את מפקדיו והעריך אותם, והם, מצידם, אהבו אותו בזכות הרוגע, הצניעות והצייתנות שאפיינו אותו. חבריו מספרים כי אהב לעזור, וכי על אף שהיה ביישן ושקט ניחן בחוש הומור מיוחד והיה מצחיק אותם עד דמעות.

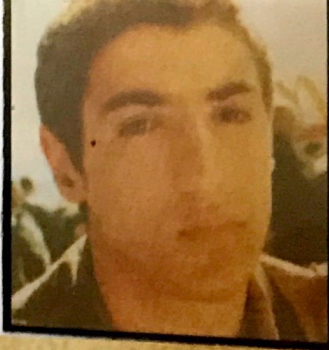
אריאל הוכיח כושר מנהיגות, מסירות ומקצועיות וסומן לפיקוד. הוא היה אמור לצאת לקורס מ"כים, ועינו היו נשואות קדימה. בן עשרים בלבד היה כשנגדעו חייו.

אריאל נפל בפעילות מבצעית בדרום הר חברון ביום י"ב בתשרי תשס"ו, 15.10.2005. ביום שישי, בשעה שלוש לפנות בוקר, שהו אריאל וחבריו במוצב "שני", וישבו ברכב "ההאמר" של יחידתם. לפתע השתלט על הרכב חייל שלא היה לו רישיון נהיגה צבאי והחל לנהוג בפראות. באזור צומת יתיר, בכביש שבין סוסיא לשמעה, התהפך "ההאמר". אריאל נהרג במקום. שני חיילים נוספים נפצעו.

אריאל הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בטבריה. הותיר הורים ושני אחים. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל.

אימוץ ושיגרה



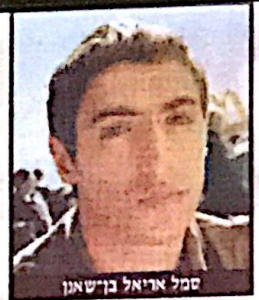


הרקע המדיני בטחוני בו שרת אריאל ז"ל

אופי הלחימה בו עסק צה"ל מתאריך 9.12.1987 התאריך בו פרצה אינתיפאדת אל-אקצה הינו שונה מן קודמיו. אם בעבר התכוננו החיילים ללחמה בשטח פתוח ובכיבוש יעדים צבאיים אשר בעמדותיהם עמדו חיילי האויב, מאז היה המצב שונה. בתחילה נראה היה כי אין כאן כי אם התקוממות עממית, אלא שבהמשך החלו ארגוני הטרור לקבוע את הטון. בלחימה מורכבת מעין זו לא נתקל צה"ל קודם לכן, ובטח שלא במימדים כאלו. עקב הפיגועים ההולכים ומתעצמים ועמם המוני קורבנות ישראלים נדרש צה"ל להשיב בפעולות תגמול. כאן נתקל צה"ל בבעיה קשה: משום שהלחימה אינה כנגד צבא מאורגן אלא כנגד קבוצות טרור אשר מסתתרות בתוך אוכלוסיה אזרחית, עלתה הבעיה - כיצד לסכל את פעולות הטרור מבלי לפגוע בחפים מפשע. פתרון חלקי היה פיתוח של תורת הלחימה ושיטות לחימה בשטחים בנויים ובתוך אוכלוסייה אזרחית. מאותה תקופה החל צה"ל מאמן את חייליו בלחימה בשטחים בנויים כנגד המחבלים. החל משנת 1991 החלו מגעים בין ישראל לפלשתינים בניסיון להגיע להכרה הדדית ומשם לשלום. מספר הסכמים אכן נחתמו ובניהם "הסכם ההכרה ההדדית" (93), "הסכם הביניים" (95) הסכמים אלו חתרו להקמת רשות פלשתינית ולהעניק לה סמכויות מדיניות נרחבות תוך שמירת האינטרסים הישראליים. סיומם של ההסכמים אמורים היו להיות בהקמת מדינה פלשתינית עצמאית. מצב זה, של רגיעה מסוימת נמשך עד לפתיחת מנהרות הכותל ב-1996 אירוע אשר הוביל להתלקחות מחודשת של מהומות האינתיפאדה. הציפייה מצד ישראל בשלב זה הייתה כי הרשות הפלשתינית תמנע את פיגועי הטרור האיומים אלא שמחקירותם בשרות הביטחון הכללי של בכירי הפת"ח עלה כי הרשות הפלשתינית אינה עושה דבר בכדי לסכל את פיגועי הטרור ולא זו בלבד אלא שהיא מממנת אחוזים ניכרים מהם. כמו כן עלה כי מחסני הנשק של הרשות שימשו לחלוקת מטענים לפעילים. עקב ממצאים אלו וכן פיגועים רבים ואבדות ניכרות בנפש החל צה"ל לבצע מבצעים גדולים לסיכול תשתיות הטרור במרחבי ישי"ע, בניהם - "מבצע חומת מגן" (2002), "מבצע קשת בענן" (2004) ועוד. בשנת 2005 התקבלה ע"י הכנסת, ובראשה ראש הממשלה אריאל שרון, "תוכנית ההתנתקות". על פי תוכנית זו הוחלט לסגת באופן חד צדדי משטחי רצועת עזה וכן מצפון השומרון. תוכנית זו, תפקידה היה לשרת כחלק קטן יחסית מתוכניתו הגדולה יותר של שרון והיא - "גדר ההפרדה". גדר אשר יעודה לצור גבול חוצץ וברור בין ישראל ובין הפלשתינים. ביצוע "תוכנית ההתנתקות" החל ב-16.8.05 ונמשך כשבוע. חיילי צה"ל פעלו בנחישות תוך קושי נפשי גדול. הפחד ממלחמת אחים, פצועים והרוגים שרר כל העת, אך בסופו של דבר הושלמה התוכנית בלי נפגעים כלל. כעת מוצבים כוחות צה"ל על גבול עזה ומשיבים באש אל מקורות ירי והפגזות. נראה, כי על אף הנסיגה קיני הטרור אינם שוקטים במכוקשם אחר עוד ועוד שטחים ובעשיית פיגועים כנגד אזרחי ישראל. למרות כל זאת גדר ההפרדה הולכת ונפרסת.

החייל חטף את הג'יפ והתהפך - אריאל נהרג

שבת לפנות בוקר: כוח של ארבעה חיילים מחטיבת גולני הגיע למוצב בגזרת הר חברון, שני לוחמים ירדו מהג'יפ והשאירו את המנוע פועל • חייל אחר התיישב מול ההגה ויצא למסע השתוללות שנגמר בהתהפכות • סמל אריאל בן-שאנן, שישן במושב האחורי ולא היה חגור - שילם בחייו

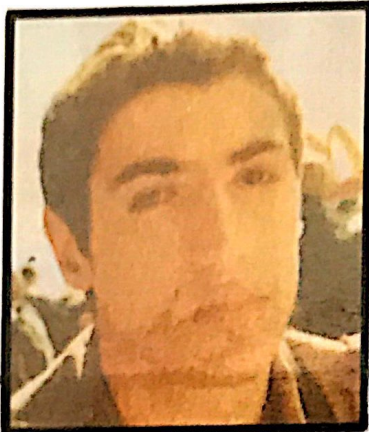


סמל אריאל בן-שאנן

מלכת: אמו של אריאל בן-שאנן
ומפקד המדור טכני שירות, אבי
שירוקי, אבי שירוקי

„אפשר היה למנוע את מותו של אריאל“

אתמול בבוקר הבחין יעקב בן-שאנן בנציגי צה"ל ליד ביתו שבטבריה • „מה קרה?“ שאל אותם, והם השיבו: אריאל נהרג



חשד: חייל חטף ג'יפ וחברו נהרג

חשד לרשלנות קשה בפרשת מותו של אריאל בן שאנן: כפי הנראה, נהג ההאמר השאיר את הרכב מונע, וחייל אחר נכנס במפתיע לג'יפ, נהג בו בפראות והתהפך. קצין בדרגת אל"מ יבדוק את האירועים.

חשד לרשלנות חמורה בתאונת ג'יפ הקטלנית, שבה נהרג אתמול רב מוראי אריאל בן שאנן, בן 19 מטבריה, המשרת בחטיבת "גולני". מתחקיר ראשוני של מפקד חטיבת יהודה ושומרון, תת אלוף יאיר גולן, עולה כי הנהג שהסיע את בן שאנן, עזב את הרכב הצבאי מסוג האמר בלא השגחה, כשהוא מותיר את המנוע פועל. חייל אחר שהבחין במתרחש נכנס במפתיע לג'יפ, והחל לנהוג בפרעות, איבד שליטה ברכב והתהפך בצומת יתיר שמדרום לעיר חברון.

בנוסף לתחקיר שעורכת חטיבת איו"ש, המשטרה הצבאית ואלוף פיקוד צפון, אודי אדם, שחטיבת גולני נמצאת תחת פיקודו, הודיעו אף הם כי יחקרו את האירוע. בראשות ועדת הבדיקה שמינה האלוף אדם יעמוד קצין בדרגת אלוף משנה.

בן שאנן, שנהרג במקום, יובא למנוחות היום בשעה 14:00 בצהרים בבית העלמין הצבאי בטבריה.



מתחקיר תאונת ה"האמר" עולה:

חייל חטף גייץ והתהפך, חברו נהרג



שורת מחדלים הובילה
למותו של רב"ט אריאל
בן שאנן (בתמונה):
הנהג נסע ללא רישיון
במהירות מטורפת,
אריאל לא היה חגור •
לפני התאונה הומלץ
להדיח הנהג • עמ' 4

הטרגדיה של משפחת בן שאנן

החייל שהחליט לשלב להילוך ראשון ולהתחיל בנסיעה מטורפת, התהפך עם הגייץ, שבצבא אומרים שצריך כשרון רב כדי להפוך את כלי הרכב הזה. הנהג המתפרע נפצע והובהל לטיפול ואילו גורלו של בן שאנן, ילד טוב רמת טבריה, נחרץ לגרוע מכל. אריאל בן שאנן ז"ל, הותיד הודים מלכה ויעקב ושני אחים כואבים והרבה חברים המומים. אל בית משפחת בן שאנן הגיעו מנחמים מכל קצוות הארץ, ביניהם שרים וחברי כנסת. יהי זכרו ברוך.

העיר טבריה הוכתה בתדהמה עם השמע דבר נפילתו של אריאל בן שאנן, בן ה-19 ממורדות טבריה. אריאל בן שאנן ז"ל, חייל בחטיבת גולני, אשר ביקש לשרת בחיל קרבי, לחרף נפשו בהגנת המולדת, מצא את מותו בנסיבות טרגיות על מזבח רוח השטות וקלות הדעת של חייל בפלוגתו. עם תום סיור שיגרתו, יצא נהג הרכב בו נסע שאנן כשהוא מותיר את מפתחות הגייץ ליצר הרע. כשזה החליט לפעול, היה בן שאנן רדום על המושב האחורי.



התחקיר: חייל חטף את ה"האמר" - והתהפך

מתחקיר ראשוני של תאונת ה"האמר" שבה נהרג רב"ט אריאל בן-שאנן ושני חיילים נפצעו, עולה כי חייל ותיק בבסיס של גולני, שלא היה לו אישור לעלות ל"האמר" ובטח שלא לנהוג בו, ניצל את העובדה שהרכב הושאר פתוח וללא נהג, נכנס אליו, ופתח בנהיגה פרועה. כשחיילים במחסום ניסו לעצור אותו הוא ביצע פניית פרסה, המשיך בנסיעה ואז התהפך. הנהג נפצע קל, חייל שישן במושב האחורי נהרג אפרת וייס וחנן גרינברג

חקירת תאונת ה"האמר" הקטלנית: בצה"ל החלו לחקור את נסיבות התאונה שאירעה הלילה (שבת) בדרום הר חברון, בה נהרג חייל צה"ל רב"ט אריאל בן-שאנן ונפצעו שניים נוספים, חיילי גדוד 51 של גולני. מתחקור ראשוני של האירוע בשטח, שנעשה ע"י מפקד אוגדת איו"ש, תא"ל יאיר גולן, עולה כי האירוע קרה בעקבות התנהגות פרועה של אחד החיילים, שנפצע באורח קל באירוע.

מן התחקיר עולה כי ההאמר, שהיה בפעילות מבצעית, עצר בפלוגה של גולני ביישוב שני לצרכים מינהלתיים. מה"האמר" ירדו מפקד המשימה והנהג, בעוד הרכב נשאר פתוח, ובתוכו שני חיילים שישבו במושב האחורי, אחד מהם לפחות ישן באותה עת.

אחד החיילים בבסיס, חייל ותיק שאין לו אישור לעלות להאמר, ואין לו רישיון נהיגה לכלי עלה לג'יפ והתחיל בנהיגה פרועה לכיוון מחסום, שנמצא במרחק של כ-500 מטר דרומית לשני. חיילים במחסום ניסו לעצור אותו, אך הוא המשיך בדהירה, ביצע פניית פרסה, ואז ההאמר התהפך. החייל שנהג נפצע באורח קל, ואילו אחד החיילים שישן במושב האחורי - נהרג.

גורמים אמרו ל-ynet כי למרות שמדובר בתחקיר ראשוני, מסתמן כי מדובר באירוע של התנהגות פרועה של חייל, שידוע כבעייתי.

חקירת התאונה מתבצעת בשני מסלולים במקביל: הן במצ"ח, שחוקרת כל תאונה ברכב צבאי - ותיאלץ כעת לחקור את הנסיבות שהובילו לתאונה. בנוסף, נחקר האירוע בוועדה מיוחדת שהקים אלוף פיקוד הצפון הנכנס, אודי אדם, בראשה יעמוד קצין בדרגת אל"מ.

בצאת השבת יעדכנו נציגי צה"ל את משפחתו של החייל שנהרג בתאונה לגבי התחקיר הראשוני, ובנוסף יגבו עדויות מהחיילים שנפצעו בתאונה על מנת לקבל תמונה רחבה יותר. הגורמים אף אמרו כי מדובר ב"אירוע קשה, מיותר ומטופש, אולם בשל הנסיבות הטראגיות יש להמתין לתחקיר המלא".



צבא ההגנה לישראל
מודיע בצער על מות
סמל
אריאל בן שאנן
בן יעקב ומלכה
ההלוויה תצא היום, יום ראשון, י"ג בתשרי התשס"ו
[16 באוקטובר 2005] בשעה 14:00
מהרחבה שליד בית הקברות הצבאי בטבריה
מסע הלוויה יצא מבית המשכחה
רח' דובדבן 300/4, טבריה בשעה 13:20
אופנוס יעמוד לרשות המלווים





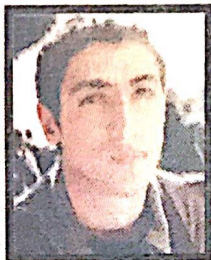
התאונה שהובילה לחקירה

החייל גנב ג'יפ האמר, חברו נהרג

האחור, ולא היה חגור בחגורת בטיחות. טגנה פתח בנהיגה לכיוון מזרח סום שבמרחק כ-500 מטר ממקום החניה, אך איבד שליטה, והתהפך עם הג'יפ. הנהג נפצע קל, בן שאנן נהרג, וחברו שישב לידו במושב האחורי נפצע בינוני. הג'יפ עלה באש ונשרף כליל.

מקרה דומה נוסף אירע בתחילת 2006. שני חיילים המשרתים בג'יפ שריון ברמת הגולן גנבו ג'יפ

האמר צבאי, ויצאו לנסיעה בכבישי רמת הגולן. החיילים היו שיכורים, וכך רצו לחגוג את תחילת השנה האזרחית החדשה. ניירות משטרה עצרו אותם, והעבירו אותם לחקירת המשטרה הצבאית. השוטרים הגדירו אז את המקרה כחמור מאוד, ואמרו שהחיילים נעצרו שניות לפני אסון.



אריאל בן שאנן

מאת דורון נחום

ההפקרות בכל הקשור לנהיגה בכלי רכב צה"ליים, שנחשפה בדוח ועדת החקירה של פיקוד הצפון, כבר הספיקה לגבות כמה קורבנות.

בימים אלו מתנהל בבית הדין הצבאי תיק בעניינו של סמל אשר טגנה מגולני, המואשם בהריגתו של הלוחם אריאל בן שאנן, גם הוא היה

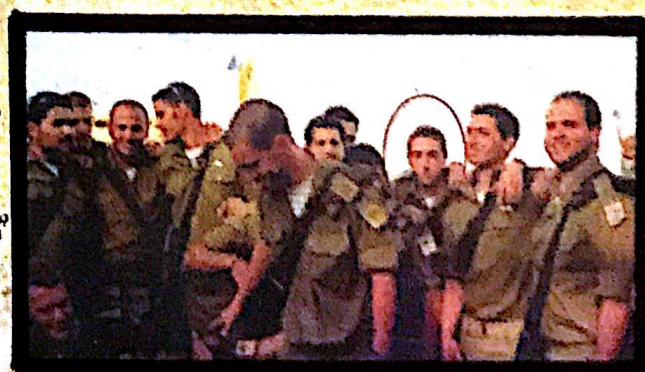
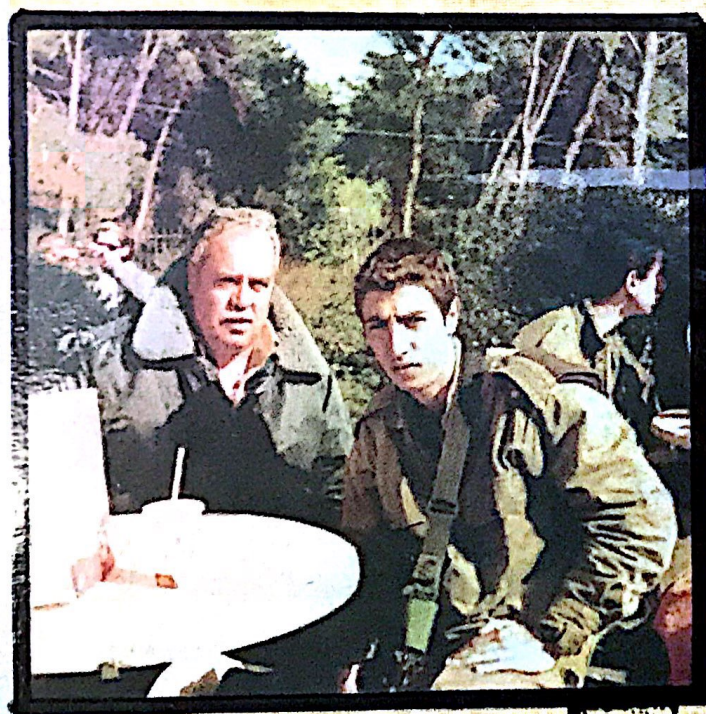
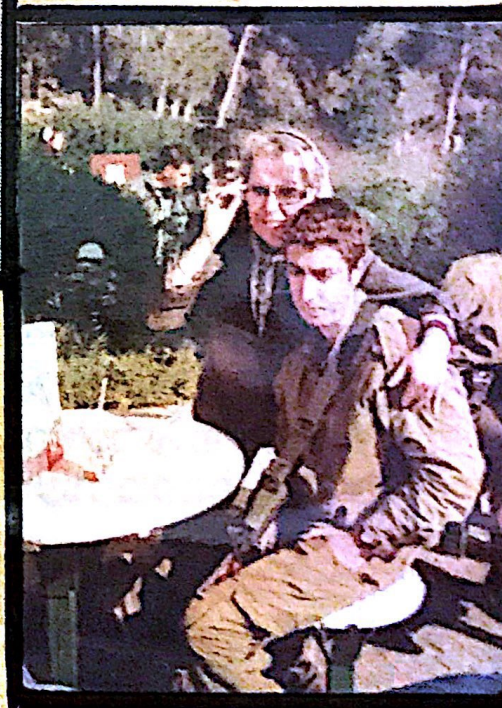
חייל בגולני. מכתב האישום והתחקיר הצבאי ער לה כי באוקטובר 2005 בשעה שלוש וחצי לפנות בוקר גנב טגנה ג'יפ האמר, ונהג בו ללא רישיון. סמל טגנה, ששירת כחייל ותיק בבסיס, נכנס להאמר באישון לילה על אף שאינו רשאי לנהוג ברכב הכבד. באותה שעה ישבו בו שני חיילים נוספים, אחד מהם היה בן שאנן. בן שאנן ישן במושב



לנחם ולחזק



הרמטכ"ל דן חלוץ, הגיע לביקור נוחמים בבית משפחת בן שאנן במורדות טבריה. במשך החודש לנפילתו של החייל אריאל בן שאנן ז"ל, מנחמים רבים צבאו את בית המשפחה, ביניהם שר הביטחון שאול מופז, מפקדיו של אריאל, מ"פ הפלוגה, רועי, נשא דברים לזכרו והרב הראשי לפיקוד הצפון. אברהם חנונה, אשר נשא הספד ודברי תורה.



במלאת 30 יום

לנפילתו של בננו, נכדנו ואחינו

האהוב

סמל

אריאל בן שאנן ז"ל

תתקיים אזכרה ביום ראשון,

י"א בחשוון תשס"ו, 13.11.05,

בבית הכנסת "אוהל נחום"

ברמת טבריה א'.

משעה 16:00 תפילת מנחה, ערבית

וסעודת מצווה.

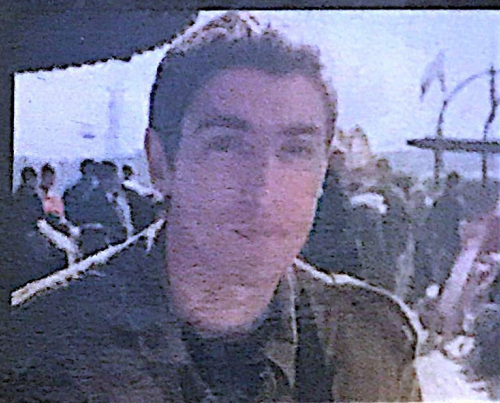
ביום שני, י"ב בחשוון תשס"ו,

14.11.05, נעלה לקברו בשעה 12:00

לגילוי מצבה

בבית העלמין הצבאי בטבריה.

המשפחה



אריאל שלנו

מי ידע שכך יהיה

שכמה לילות ללא אמא

תהפוך מנער ותהיה

לבחור מסתער קדימה

מי ידע שכך יהיה

שכמה לילות ללא אמא

תקבל עליך תואר שכזה

שתצעה "אחרי קדימה"

הארץ הזאת שנתת לה

הכל.

אוהבים

כואבים

מתגעגעים

נזכור אותך לעולמים

עלם חמודות שלנו

נוח בשלום על משכבך

תהיה נשמתך צרודה

בצרור החיים



אמן

בשבילי, גולני זו חולצה מיוזעת,
נעליים מאובקות, ברק בעיניים.

בשבילי, גולני זה מסע לילי ארוך,
נכונות ונחישות לבצע משימות בכל
מחיר.

בשבילי, גולני זה הכוח ההולך בלילה
חשוך ליעד אויב, אצבע על ההדק,
אוזניים קשובות, עיניים פקוחות לכל
רחש.

בשבילי, גולני זה הכוח החוצץ בין
ילדי הצפון למרצחים המבקשים את
נפשם.

בשבילי, גולני זה סיור לאורך הגבול,
ההיתקלות, המרדף וההסתערות על
האויב.

בשבילי, גולני זה העצבות, הדמעה
בעיניים על חבר שנפל בקרב.

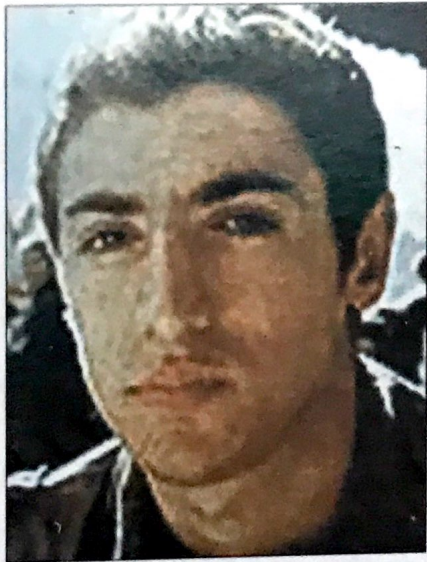
בשבילי, גולני זה הטוב והיפה
שבנוער הישראלי.

בשבילי, פיקוד הצפון זה גולני. אשרי
הפיקוד שיש לו חטיבה כזו.

האלוף יוסי פלד



סמל אריאל בן שאנן ז"ל



"חייל מעולה וממושמע"

"אריאל היה חייל מעולה וממושמע, בחור טוב לב וחבר אמת, שיחסר לכולנו" – כך סיפר סרן רועי, מפקדו של סמל אריאל בן שאנן מגדוד 51 של חטיבת גולני, שנהרג בהתהפכות האמרי במהלך פעילות מבצעית לפני כשבועיים.

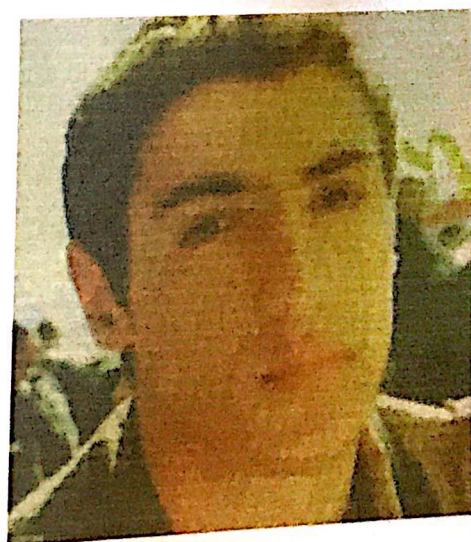
"אריאל היה חייל ממושמע ומקצועי ממחלקת הצלפים", סיפר סרן רועי. "הוא היה אהוב על כולם, מפקדים וחיילים, וקשור מאוד למשפחתו. אנחנו מבכים את חסרונו ומתגעגעים אליו. הוא הותיר אחריו חור גדול, שנפער בפלוגה ולא נסגר".

סמל אריאל בן שאנן ז"ל, בן 20 במותו, התגורר בטבריה ונקבר בחלקה הצבאית שבבית-העלמין בעירו. הוא הותיר אחריו הורים ושני אחים.



הסמליות של אריאל בן-שאנקן ז"ל





בן-שאנן אריאל ז"ל
1986-2005

